

Sfântul Grigorie Teologul

Fericiri ale diferitelor vieți

Fericiri ale diferitelor vieți

I, II, 17

Fericit cel ce are o viață singuratică, neamestecat cu cei de pe pământ, ci și-a îndumnezeit mintea.

Fericit cel care, deși amestecat cu cei mulți, nu se întoarce spre cei mulți, ci și-a înălțat întreaga inimă spre Dumnezeu.

Fericit cel care dând toate averile sale l-a cumpărat pe Hristos și are drept avuție numai crucea pe care o ridică sus.

Fericit cel care, gospodărindu-și averile curate, întinde o mână a lui Dumnezeu celor nevoiași.

Fericită viața fericitorilor neînjuțați cu jugul căsătoriei, care sunt aproape de curata Dumnezeire scuturându-se de trup.

Fericit cel care, chiar dacă a cedat pentru puțin legilor căsătoriei, aduce cea mai mare parte a dragostei sale lui Hristos.

Fericit cel care, având putere asupra poporului lui Dumnezeu, cu jertfe sfinte și mari Îl aduce pe Hristos celor pământești.

Fericit cel care, fiind fiu al turmei, aduce drept loc ceresului Hristos o făptură desăvârșită.

Fericit cel care cu mari avânturi ale minții vede strălucirea luminilor cerești.

Fericit cel care cinstește cu mâini harnice pe Împăratul și e o lege pe viață pentru cei mulți.

Toate acestea vor umple teascurile cerești menite să primească roadele sufletelor noastre, fiecare virtute ducând într-alt loc; căci multe sunt sălașurile multelor vieți [In 14, 2].

Fericit cel pe care Duhul Cel Mare l-a arătat sărac de păcate, care are aici o viață de plâns, care nu se satură

niciodată de hrana cea cerească, care prin milostivire atrage spre el marea milă a lui Dumnezeu, care e prieten al păcii și curat cu inima, care suportă multe suferințe pentru multslăvitul Hristos și va primi în schimb slavă mare.

Străbate care cale vrei din acestea. Dacă pe toate, e încă și mai bine; dacă puține, e bine; iar dacă una singură, și aceasta e plăcută. Căci sunt poveri demne de purtat de toți, atât de cei desăvârșiți, cât și de cei mai puțin desăvârșiți. Și Rahav n-a avut o viață împodobită, dar preaînalta iubire de străini a făcut-o slăvită [*Ios 2, 1 sq.*]. Prin smerita sa cugetare vameșul a fost mai presus decât fariseul trufaș [*Lc 18, 10 sq.*]. Mai bună e necăsătoria, da, mai bună; dar dacă se amestecă cu lumea și e pământească, e mai rea decât o căsătorie cuminte. Înaltă e viața celor ce petrec în neagoniseală prin munți, dar adeseori îngâmfarea îi prăvălește jos și pe ei. Căci nemăsurând virtutea lor cu a altora mai buni, au uneori în inimă o înfumurare lipsită de judecată și adeseori cu mintea înfierbântată, asemenea unor mânji focoși, își poartă piciorul dincolo de bornele de pe marginea drumului. De aceea, fie ridică-te cu aripi ușoare, fie rămâi jos și aleargă în siguranță, ca nu cumva din pricina greutateii tale aripa să se îndrepte spre pământ și să cazi, înălțându-te, cu cădere vrednică de milă. O navă mică dar strânsă bine în piroane duce o mai mare încărcătură decât una neînclăiată bine. Strâmtă e calea care duce spre poarta dumnezeiască [*Mt 7, 14*], dar multe cărări duc spre acea singură cale. Unii, pe care firea îi apleacă spre cele de aici, merg pe una, alții merg pe alta, ținându-se numai de cea strâmtă. Nu tuturor le place aceeași mâncare, nici creștinilor nu li se potrivește o singură viață. Pentru toți însă cel mai bun lucru sunt lacrimile, nedormirea și ostenelele, ținerea în frâu a turbării patimilor înspăimântătoare, alungarea săturării, punerea sub mână cea puternică a lui Hristos și tremurarea de [ziua](#) care va să vină. Dacă vei străbate până la capăt calea desăvârșirii, nu vei mai fi muritor, ci ceresc. [Acestea] sunt legile lui Grigorie.

Sfântul Grigorie de Nazianz, *Poeme autobiografice*, din cartea lui Jean Bernardi, *Grigorie din Nazianz - Teologul și epoca sa*, Ed. Deisis, 2002, traducere de diacon Ioan I. Ică jr.

Sursa: <http://www.sfgrigoriedenazianz.ro/621/fericiri-ale-diferitelor-vieti/>